

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Поболелова Івана Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про статус суддів», пункту 4 частини першої статті 157 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
13 грудня 2012 року
№ 34-у/2012

Справа № 2-35/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича — доповідача,

**Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,**

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Поболелова Івана Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про статус суддів» від 15 грудня 1992 року № 2863-XII з наступними змінами (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 8, ст. 57) (далі — Постанова) та пункту 4 частини першої статті 157 Кодексу адміністративного судочинства України (далі — Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю. В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В :

1. Громадянин Поболелов Іван Миколайович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 1 Постанови, за якими право на отримання щомісячного довічного грошового утримання, передбаченого статтею 43 Закону України «Про статус суддів», поширюється також на суддів, які до введення цього Закону в дію вийшли на пенсію з посади судді за віком, по інвалідності, за вислугою років, з іншої роботи, на яку вони перейшли з посади судді у зв'язку із закінченням строку повноважень або за власним бажанням, за умови наявності у них стажу роботи, що дає право на відставку судді та отримання щомісячного довічного грошового утримання.

Суб'єкт права на конституційне звернення просить дати офіційне тлумачення положень пункту 1 Постанови в аспекті такого питання: чи поширюється дія цих положень на суддів, які були переведені в органи юстиції на посади, безпосередньо пов'язані з керівництвом та контролем за роботою судів, та до набуття чинності відповідним законом пішли на пенсію.

Громадянин Поболелов І. М. просить також дати офіційне тлумачення положень пункту 4 частини першої статті 157 Кодексу, згідно з якими суд закриває провадження у справі, якщо є такі, що набрали законної сили, постанова чи ухвала суду з того самого спору і між тими самими сторонами, в аспекті того, чи породжує правові наслідки нове судове рішення щодо того самого спору між тими самими сторонами, якщо вже є рішення, що набуло законної сили, та яке з цих рішень має перевагу.

Автор клопотання, обґрунтовуючи неоднозначність застосування положень пункту 1 Постанови та пункту 4 частини першої статті 157 Кодексу, посилається на рішення Печерського районного суду міста Києва від 9 липня 2002 року, постанови Вищого адміністративного суду України від 3 квітня 2008 року та Донецького апеляційного адміністративного суду від 20 липня 2012 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 5 грудня 2012 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі відповідно до пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

2.1. Відповідно до статті 150 Конституції України та правової позиції Конституційного Суду України, викладеної, зокрема, у рішеннях від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001 та від 12 липня 2011 року № 8-рп/2011, юрисдикція Конституційного Суду України, в тому числі і щодо офіційного тлумачення Конституції та законів України, поширюється лише на чинні правові акти (їх окремі положення).

Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 7 липня 2010 року № 2453-VI Постанову визнано такою, що втратила чинність. Отже, порушене громадянином Поболеловим І. М. питання щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 Постанови непідвідомче Конституційному Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

2.2. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування їх положень судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

Неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України є різне застосування одних і тих самих правових норм судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

З доданих до конституційного звернення копій рішень судів вбачається, що при розгляді зазначених судових справ положення пункту 4 частини першої статті 157 Кодексу жодного разу не застосовувалися. Таким чином, у конституційному зверненні не наведено неоднозначного застосування судами положень Кодексу, які є предметом клопотання, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Виходячи з викладеного та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

У Х В А Л И В :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Поболелова Івана Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень:

— пункту 4 частини першої статті 157 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України «Про Конституційний Суд України»;

— пункту 1 Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про статус суддів» від 15 грудня 1992 року № 2863–ХІІ з наступними змінами на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ